

»Ne zapirajte oči«

Mlada Palestinca Oba študirata v Nemčiji in vrstnike pozivata, naj se zavedajo kritičnosti stanja v njihovi domovini. Heba opozarja, da ni bil tam nihče nikoli na varnem

TRST »V očeh sveta se čutiš manj človeškega, ko imaš občutek, da je tvoja etnična skupina, tvoja kultura tarča sovražstva.« Tako je povedala Heba, osemnajstletnica z Zahodnega brega, ljubiteljica glasbe in oboževalka petja. Poleg Hebe je z nami delil osebno doživljanje konflikta tudi Mustafa, sedemnajstletni fant iz Gaze, ki se zanima za tehnologijo, predvsem za področje računalniškega programiranja. Oba študirata na mednarodni šoli v Nemčiji, od koder spremljata dogajanje na Bližnjem vzhodu. Od avgusta sta namreč v tujini, vsak dan pa skušata ostati v stiku z družinskimi člani, a jima to ne uspe vedno.

Na vprašanje, kaj jima pomeni dom, oba odgovarjata z drobcem domotožja. Za Mustafa je dom kraj, kjer se počuti prijetno, torej prostor, kjer se lahko prosto izraža in brez strahu deli svoje misli. Vendar je Gaza vse prej kot varen prostor, predvsem po 7. oktobru. Izraelski vojaki lahko ubijejo kogarkoli, tam je človek le ena številka med mnogimi.

Njenega sveta v Ramali ni več Hebi zažarijo oči, kadar pomisli na dom v rodni Ramali na Zahodnem bregu. Tudi v rodnem mestu se ni nikoli počutila varna, niti kadar se je samo sprehajala. Dejansko nikoli ni vedela, ali je bilo sploh dovoljeno biti na določeni ulici. Realno gledano v Palestini nihče ni bil nikoli na varnem, še pripomni. Kljub temu je bilo Hebino življenje, preden se je preselila v Nemčijo, zelo dinamično, sama ga

celo opisuje kot harmonično.

Heba nam je zaupala tudi, da si je ob izbruhu vojne zmotno predstavljala, da nastalo stanje ne bo imelo tako velikega vpliva nanjo, ker živi na varnem v tujini in je preskrbljena. Zdaj pa ima občutek, da je zanjo desetkrat slabše, kot če bi bila doma. Njen vir novic so starši ter sorodniki in počuti se nemočno, ko ji pripovedujejo o grozotah, ki so jih videli, in spremembah, ki so jih doživeli. Ko in če se bo sploh vrnila, ne ve, kaj jo čaka. Njenega sveta v Ramali že zdaj ni več.

»Svet je videti manj varen, predvsem ko si oddaljen od doma. Ko se znajdeš v domačem okolju, se vsaj počutiš zaščiten od ljudi, s katerimi deliš bitko,« še pravi Heba.

Ubili so tudi njegove prijatelje

Za Mustafa je bilo zelo težko od samega začetka, saj se je njegova družina v Gazi znašla v neposredni nevarnosti. Na začetku sploh ni vedel, kaj se točno dogaja.

»Sedmega oktobra zjutraj me je poklical prijatelj in mi sporočil tragične novice ter mi poskušal razložiti, kaj se dogaja. Bil sem pretresen in hkrati zaskrbljen. Tudi v naslednjih dneh so se vrstile grozljive novice in izvedel sem, da so v Gazi ubili ljudi, ki sem jih poznal, med njimi so bili tudi nekateri moji najbližji prijatelji. To je zame trenutek velike stiske, ker sem se znašel sam in situacija je prevelika, da bi se z njo lahko soočal.«

Mustafa pravi, da skuša obvladovati svoja čustva in se

Mustafa Dom je tam, kjer te ni strah, pravi fant iz Gaze

poskuša osredotočati na učenje in življenje na šoli. Vsaj za trenutek mu tako uspe odmisli grozljive novice, ki prihajajo iz Gaze, in začasno sprostiti misli. Zelo pogosto pa je Mustafa priklenjen na telefon in čaka, da ga kontaktirajo družinski člani. Včasih jim ne uspe, ker pade internetna povezava.

»Vedno me je strah, kaj bi se lahko zgodilo družini. Po eni strani sem res hvaležen, da sem tukaj v Nemčiji, saj oni vedo, da sem na varnem, po

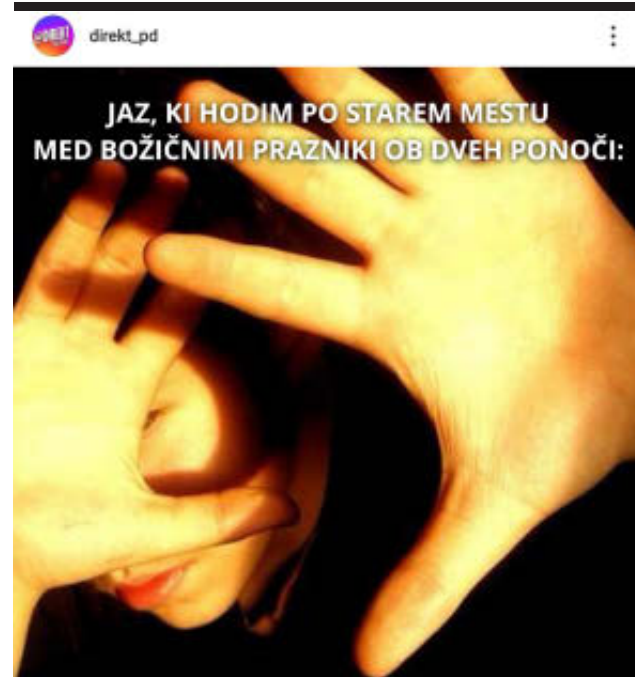
drugi strani pa se pogosto počutim nemočnega.«

Vsakdo lahko pripomore

Za konec imata mlada Palestinca jasno sporočilo. Od Hamasovega pokola nad Izraelci je minilo več kot 65 dni in sledil je izraelski napad na Gazo, kjer vsak dan umirajo nedolžni ljudje, v prvi vrsti otroci in ženske. Treba je ukrepati, da se ta genocid ustavi. Vsak izmed nas lahko pripomore po svojih močeh že s tem, da o palestinskem vprašanju razpravlja.

Instagram

@direkt_pd
#bodidirekten

- robert_von_platz:** Tako podpremo tržaški turizem.
- iluminati.666:** Pravzaprav tako podpiraš novi svetovni red!!!
- nato.zahod:** Ne bi rekla ... Kvečjemu podpiraš Vladimirja in njegovo elektriko ...
- vladimirvladimirovičputin:** Hrrmmm ... Jaz se ubadam le s plinom.
- nikola_tesla:** Upam, da bo prej ali slej mogoče ustvariti neskončno-trajajoči električni stroj.
- elonmusk:** Recimo, da bo to moja Nobelova nagrada.
- Nobelova_nagrada.se:** Nobel za ekonomijo žal ni Nobel za bogastvo.
- elonmusk:** V mislih sem imel Nobel za fiziko!!!

Intervju

Eva Gruden Dijakinja goriškega liceja Gregorčič je lansko šolsko leto preživela v ZDA

»Šolska izmenjava je bila zame izredna izkušnja«

GORICA V čem so drugačne šole v ZDA in v Evropi? To vprašanje smo postavili Evi Gruden, dijakinji, ki je lani študijsko leto opravila v tujini. Eva bo letos maturirala na humanističnem liceju Simona Gregorčiča v Gorici.

Kako si preživela študijsko izmenjavo?

Bilo je izredno. Moji host parents, ki so me gostili, so bili zelo gostoljubni. Spoznala sem veliko novih ljudi, veliko sem tudi potovala. Šolo smo sicer šli na Florido in v prestolnico Washington DC, z družino, ki me je gostila, pa smo si ogledali Las Vegas in Phoenix.

Kako je potekal tvoj šolski dan?

Pouk se je začel ob 8. in zaključil ob 15. uri. Potekal je zelo podobno kot pri nas z razliko, da smo morali po vsaki učni uri zamenjati učilnico. Prvo polletje sem vadila cheerleading. Nastopile smo na vsaki tekmi šolske košarkarske in footbalske ekipe. Udeležile smo se tudi regionalnega prvenstva, na katerem smo zmagale.

V drugem polletju sem bila v ekipi softballa, ki je podoben baseballu.

Kako se družijo mladi v ZDA?

V ZDA, drugače kot pri nas, ni zabav. Vsaj po moji izkušnji. Mladi se sicer družijo v resta-

Dijakinja Eva Gruden

vracijah in fast foodih. Šola pa dvakrat letno organizira ples. Ob začetku šolskega leta prirejajo Homecoming, manj formalen ples, na katerem se dijaki družijo, zato da se bolje spoznajo, ob koncu leta pa Prom. Podoben je našemu maturantskemu plesu in je bolj formalen, saj morajo fantje obleči večerno obleko, dekleta pa dolgo krilo. V Ameriki so tudi zelo popularne veselice in druženja na domu.

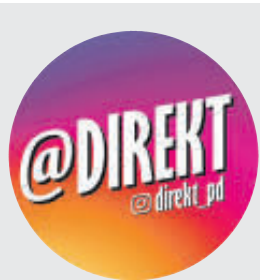
Ko si se vrnila, si morala nadoknaditi veliko predmetov?

V resnici ne. Tukajšnji profesorji so mi priznali veliko predmetov, ker sem jih izbrala tudi v Ameriki. Izpite sem opravila v slovenščini in italijanščini.

Slišimo in beremo, da so v ZDA pogosta streljanja na šolah. Obstajajo varnostni protokoli za takšne primere?

Da, vsak razred je opremljen s kovinskimi vrati. Kot pri nas vadimo, kako ravnati v primeru požarov in potresov, v Ameriki vadijo, kako se zaščititi v primeru streljanja. Morali smo se usesti na tla k steni in biti v popolni tišini.

Bodimo zmeraj direktni!

Trenutni sodelavci mladinske strani @Direkt: **Svetlana Breclj, Julija Cante, Nicolò Coretti, Nika Maria Costantin, Marco D'Errico, Malina Dolhar, Lapo Farolfi, Tadeja Gergolet, Robert Kovic, Mateja Martini, Gaja Pelà, Francesco Petaccia, Veronica Piredda, Simon Simcic, Damir Terčon in Ivan Visintin.**

Pridruži se nam!

Ali vam ime Erazem Roterdamski kaj pove?

Ali vam ime Erazem Roterdamski kaj pove? Namig: gre za zgledega študenta in ljubitelja potovanj. Poznan je z latinskim imenom Erasmus. Po njem nosi naziv program, ki ga je Evropska unija leta 1987 namenila univerzam in višjemu šolstvu na območju cele Evrope. Erasmus+ ponuja priložnosti na področju visokošolskega, poklicnega in šolskega izobraževanja, izobraževanja odraslih ter športa.

Kot navaja spletna stran Evropske unije, se Erasmus+ zavzema za uresničevanje socialnih pravic, zelenega in digitalnega prehoda ter spodbuja udeležbo mladih v demokratičnem življenju.